

Tipmine puksrohi.

Igiroheline vaip aias

Okaspuud pole ainukesed, kes talvel oma rohelsega meeli kosutavad. Leidub ka terve hulk igi- ja talvehaljaid püsikuid, kelle haljad vaibad on eriti tänuväärased lumeta ajal ja vahvad ka kerge lume alt välja piiludes.

Harilik metspipar.

Ühel novembrilõpu päeval läksin aeda uurima, on seal üldse veel midagi huvitavat vaadata. Kraadiklaas näitas seitset soojakraadi. Meenus üks paljudest ilmaennustustest, mille järgi pidi lumi tulema alles märtsis. Tüütult pikk on ikka meie laiuskraadil see hallpruunis koloriidis raagus aeg!

Aias ringi jalutades leidsin aga mitu tublit püsikut, kes oma rohelse ja lopsakusega meele rõõmsaks tegid.

Vähe tuntud pilgupüüdja

Suure maakivi kõrval vana kase all laiutab meil **tipmine puksrohi** (*Pachysandra terminalis*). Seda igihaljast poolpuitunud võrsetega püsikut tuntakse Eestis suhteliselt vähe, kuigi oma kaunikujuliste lihakate läikivate lehtedega tekitab ta tõeliselt pilkupüüdva, paarikümne cm kõrguse tumerohelise pinnakatte.

Puksrohu hea omadus on see, et talle meeldib kasvada poolvarjus ja isegi päris varjulises kohas. Liiga päikeselises paigas muutuvad lehed kollakaks ning pole enam ilusad. Puksrohtu saab kasutada puude all, kuna ta talub nende juurte konkurentsi.

Haljastajate sõnul on tipmine puksrohi meil üks parimaid pinnakattetaimi. Teda võib kevadel julgelt pügada, kui puhmikud on liiga kõrgeks kasvanud.

Müügilt võib leida ka tipmise puksrohu sorte, näiteks 'Green Carpet' on vaid 10–15 cm kõrgune, 'Variegatal' on aga valgekirjud lehed. Kirjulehelised igihaljad taimed on talvises aias eriti toredad, muutes selle värvikamaks ja huvitavamaks.

Tavaline, aga tänuväärne

Elumaja põhjaseina ääristab koheva tumerohelise ribana üks kõige tavalisemaid aiaasukaid – **väike igihali** (*Vinca minor*).

Seina ja kõnniteeplaatide vahelise ribasse surutuna ei pääse meie aias see kergesti juurduvate roomavate vartega poolpöösas mujale laiutama.

Väikest igihalja saab edukalt hekkääridega pügada ja nii ongi meil temast saanud tore igihaljas mikrohekk. Tõsi, kui läheb väga külmaks ning kaitsvat lumetekki pole, võib väike igihali külmuda, kuid ta taastub kiiresti mullas olevatest risoomidest.

Väikesel igihaljal on samuti toredaid kirjusid sorte, mis just sügistalvises tühjas aias hästi mõjule pääsevad: 'Aureovariegata' on kollasekirju, 'Argenteo-variegata' kreemilaiguline.

Tihe soomusrüü

Suvel, kui aias kõik õitses ja lokkas, ei pannudki tähele, kui kaunis on tegelikult **harilik metspipar** (*Asarum europaeum*), mis valgub ühelt künkanõlvalt alla nagu tumeroheline soomussärk. Metspipra neerukujulised lehed on nahkjad ja läikivad, lehevaip on hästi tihe ja madal, vaevalt 10 cm kõrgune. Üks tuttav aednik peab teda talvehaljaste pinnakattetaimede seas lausa iluduseks. Kevadel asendab metspipar oma talve üleelanud lehed uutega.

Metspipra hea omadus on see, et temaga saab elustada varjulisi kohti puude all. Ta moodustab kauni pinnakatte ka sinna, kus paljud teised liigid kasvada ei taha. Mõne aastaga kasvatab metspipar nii tiheda vaiba, et ükski umbrohi ei suuda sellest enam läbi tungida.

KAJA KURG

Väike igihali.